

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 12 frt.
Félévre 6
Negyedévre 3
Egy óra 1
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyom-
dája Nagybecskerek. Ur-
utca 276. sz., hová az
előfizetések és a lap szét-
küldésére vonatkozó felszo-
lamlások intézendők.

TORONTÁL

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi Iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Hegedüs Miklós †.

„Telve ábránddal és eltelve az önként választott pálya iránti szeretettel léptem 12 évvel ezelőtt mint egyszerű napidíj-
nok ezen nemes vármegye szolgálatába és azon erős elhatározással, hogy szerény tehetségem egész erejével fogom szolgálni annak ügyét. . . . A siker isten kezében van! és én bízom igazságos kegyelmében, hogy erőt és kitartást fog adni ezen fogadalmam beváltására, hogy vala mint a pompázó virágsi által dus reményekkel biztató kikeletre a munkaterhes nyár után gyümölcstermő ősz adott, úgy elérnem engedj az időt, a mikor majd tetteim lesznek hálam legigazabb szószólói.“

E szavakkal köszönte meg ez év tavaszán Hegedüs Miklós Torontál megye közönsége bizalmát, melylyel egyhangulag megválasztotta a megye főjegyzőjévé. S hihette e akkor a legnagyobb pesszimista, hogy az a nagytehetségű ember, kitől joggal annyi áldásteljes munkásságot várunk, a dús reményekkel biztató kikeletre s a munkaterhes nyár után gyümölcstermő őszkor önkezevel fogja életét kioltani? Sejtette-e valaki, hogy ez a jellemes férfi, ki nem programot, de munkát ígért ugyanakkor, s alig egy félévvel rá el fogja dobni életét? S félhetett-e valaki, ki ezt az erős akaránu férfit ismerte, hogy be nem váltja az ünneplés pillanatban tett ígérését, ha csak a sors ily váratlan fordulata meg nem akadályozza? Bizonyára nem!

A katasztrófa megrendítő és összetöri a hitet, mely az ethikai elvek uralmában bizott. Az a mély fájdalom, mely keblünket eltölti egy ily kiváló tehetségű férfi elvesztése felett, új fulánkot kap ha afelett gondolkozunk, hogy az intelligencia ily magas fokán álló embereket is elragadja a társadalom e járványos betegsége.

Az a tudat, hogy az ember ily fiatal korában szorgalommal és tehetséggel felküzd magát egy ezrek által kívánt és irigyeit pozícióra, forrón szeretett családdal bir, közkedveltségnek örvend bár merre fordul és mégis öngyilkos lesz, — ez a végzet borzasztó tartalmával összetör minden ideális felfogást az ember életcéljáról. Hol találjanak a népek ezrei, a ki sebb tehetségek, a bajjal és gondokkal küzdők támogatást, ha a társadalom magasabb rétegeiben ily példát látnak? Hová forduljunk, ha azok nem biznak önjelükben, kik hivatva vannak jó példával előrejárni?

De nem! Kétségbeesztő vigasz ugyan, de legalább hitünket és bizalmunkat nem rendíti meg az a tudat, hogy a

szerencsétlen ember akkor nyult az élő fegyverhez, midőn ragyogó szellemét a téboly leple borította el.

De e tudat nem némithatja el fájdalmunkat, melyet az isten által így megáldott ember elvesztése felett szívünk mélyében érzünk.

Három jeles tulajdonság ad a férfinak értéket, ad az emberi életnek maradandó jelentőséget: A nemes cél, az erőteljes akarat, melylyel a cél felé törekszik és a jó szív.

Ha e hármassal mértékel vizsgáljuk Hegedüs Miklós életét, úgy szép és magas volt az. Küzdött egy magas célért, melyet hosszú évi fáradságos munka után szorgalommal és kitartással elért. Küzdött a legnemesebb fegyverekkel: észszel és munkával. S a sors megjutalmazta azt a ön erejéből emelkedő férfi törekvését, midőn Torontál megye közönsége 12 évi működése után e vármegye második tisztviselőjévé választotta meg. E jó tulajdonaival végül egyesült egy páratlan jó és nemes szív, mely lelkesedett mindenért mi szép, jó és magas. Egész férfi volt, szeplőtlen jellem, mely az emberiség ideális céljaiért rajongott és küzdött.

E nemes szív megszünt dobogni, a sokat ígérő életet maga az oltotta ki, ki jeles tulajdonaival oly becses adott neki.

Mint mikor az ár a viruló szántóföldeket ellepi és semmivé teszi a földműves reményeit, miként, ha a vihar egy egész kert rózsáit megfosztja leveleitől, vagy egy gazdagon megterhelt hajóba belecsap a villám, a tisz e llepi és lesüljed a tenger mélyébe, — úgy érzünk valamennyien, kik ezt a ritka embert a ravatalon látjuk. A sors ironiája ez, midőn önkezevel oltja ki életét az, ki a a társadalom öröme és büszkesége, midőn a viruló férfi eldobja az élet habzó serlegét.

Egy megfejthetetlen talánnyal állunk szemben, de Hegedüs Miklós kezéből még az öngyilkosság sem ragadhatta ki a becsület és a rendkívüli tehetség ragyogó pajzsát.

Dr. Brájjer Lajos.

Hegedüs Miklós, Torontál megye elhunyt főjegyzője 1855-ben született Szabadon, Torontál megyében, a hol atyja gazdatiszt volt. Kezdetben a katonai pályára készült, melyhez nagy hajlamot érzett. Növendéke is volt egy ideig a hadapródiskolának, a hol azonban az a szerencsétlenség érte, hogy lába eltört s a katonai pályát el kellett hagynia.

Érte e közben más szerencsétlenség is. Az, hogy szülei, a kik jómóduak voltak,

tönkre mentek. Mindez azonban nem csüggesztette az ifjút, a ki tele volt duszadó életerővel és ambícióval. Folytatta küzdelmeit az élettel tovább. Ujból neki látott gimnazialis tanulmányainak, saját erejéből tette le az érettségit s a jogi pályára lépett, melyet szintén kitünő sikerrel fejezett be, noha azonkívül, hogy tanult, még arról is kellett gondoskodnia, hogy lezckék adásával, hirdlapiraskodással megszerezhesse mindennapi kenyerét.

Jogi tanulmányainak befejezése után visszatért szülőföldjére, Torontál megyébe, a hol a megye szolgálatába lépett. Alacsony kezdte, úgy a hogy éppen lehetett: díjnokságon. Kiváló képességeit, nagy tehetségét, munkaerejét azonban csakhamar felismerték, s így rövid idő alatt közigazgatási gyakornok, azután aljegyző, majd a párdányi járásban szolgabíró lett. Ekkor már kiváló közigazgatási talentum hírében állott, úgy hogy csak érdemei lettek megjutalmazva akkor, a mikor Antalfalvára főszolgabírónak választotta a vármegye törvényhatósági bizottsága. Ebben a járásban, melynek élén éveken keresztül állott, nagy tevékenységet fejtett ki, s csakhamar megnyerte a járás közönségének szeretetét és bizalmát.

Hertelendy József, Torontál megye főispánjának halála után, a midőn Rónay Jenő alispán neveztetett ki a megye főispánjává, Daniel László főjegyző pedig az alispáni teendőket vezetésével bizott meg, akkor a főjegyzői teendőket vezetésével Hegedüs Miklóst bizták meg, a ki Antalfalváról be is költözött Nagybecskerekre s helyettesi minőségben el is foglalta a főjegyzői hivatalát. A törvényhatósági bizottság májusi közgyűlésen pedig, a midőn Daniel László alispánvá választott, az egybegyűlt bizottságok egyhangulag, akklamációval, nagy lelkesedéssel ültették Hegedüs Miklóst a főjegyzői székbe.

Hegedüs boldog családi életet élt. Kilenc év előtt vette nőül Steinbach Antal, kir. tanácsos, tanfelügyelő leányát, Erzsébetet. Halálát neje és fia siratják.

A ravatal a vármegye házában, a főjegyző lakásán, abban a teremben van elhelyezve a hol az elhunyt ebédlője volt. Balra ettől van az elhunyt dolgozó szobája, a hol végső tettet végrehajtotta.

Az elhunyt arca a halálban nem változott. A lövés az arcát érintetlenül hagyta. Halavány, nyugodt ábrázatával, melyre sápadt fényt vetnek a körülölgő viaszgyertyák lecsukott szemével úgy néz ki, mintha aludnék.

A ravatalra eddig koszorút küldtek: Torontál megye tiszti kara „Szeretett főjegyzőjének és tisztjárának“ (Pompás gyászkoszoru, nehéz, kék és sárga színű selyem szalagokkal.)

Arra vonatkozólag, hogy Hegedüs Miklós öngyilkosságának oka nem lehetett egyéb, mint elmezavar, közölhetjük, hogy lapunk főmunkatársa, Jurkovic Aladár, vasárnap este, a mikor Hegedüs Bécsből jött, Kikindától együtt utazott vele Nagybecskerekig s es alkalommal Hegedüs már teljes bizonyítékát adta annak, hogy elméje megháborodott.

Utközben ugyanis átadta Jurkovicnak pénztárcsáját, végrendeletét, egy nevéhez írott levelet, továbbá átadta gyűrűit (jeggyűrűjét is) és egyéb értéktárgyait, s arra kérte, hogy mindezeket adja át nevének, mert ő nem maradhat életben, mert üldözik. Egyszerűsége kérte Jurkovicot arra, — szerinte baráti — szolgálatra, hogy neki revolvért szerezzen.

Csak nagy nehezen sikerült őt lecsillapítani.

Nagybecskerekre érve nem akart egyenesen hasamenni, hanem a Róssa-szállóba hajtatott, a melynek egy szobájában buzta meg magát. Ide kérette Reitter Oszkár rendőrkapitányt is, a kihez szoros barátság fűzte. Itt asztán lecsillapult, s Reitter és Jurkovic társaságában hasa ment, a hol őt neje várta.

Ekkor már, úgy látszott, teljesen megszabadult rémképeitől, a melyek előbb üldözték, visszakérte Jurkovicától az átadott tárgyakat s nyugodtan tért aludni.

Izgatottságát másnap is palástolta, úgy hogy tévutra vezette azokat is, a kik figyelemmel kísérték.

Az örület furfangossága volt ez, mely már annyiszor vezette félre az épelméjüket. Sajnos, ez esetben is így történt.

A gyászestéről kiadott családi jelentés így hangzik: Alólirottak úgy saját mint nagyszámú rokonaik nevében mélyen szomorodott szívvel jelentik, felejthetetlen férje, illetve atyja, testvér és sógoruk Hegedüs Miklós, Torontálvarmegye főjegyzőjének, 1892. évi november hó 8-án, délutáni 1/2 órákor, rövid szenvedés után életének 37-ik, boldog házasságának 9-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogultnak földi maradványai f. évi november hó 10-én, délutáni 3 órákor, fognak a róm. kath. sírkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő halotti gyász-mise 1892. évi november hó 12-én szombaton, délelőtti 10 órákor, fog a helybeli róm. kath. plébánia templomban megtartatni. Legyen neki oly könnyű a föld mint aminő nehéz övéinek lelki bánatal Kelt Nagy-Becskerekben, 1892. évi november hó 8-án. Özv. Hegedüs Miklósné, szül. Steinbach Erzsébet, neje. Hegedüs Andor, fia. Steinbach Antal, kir. tan., Torontálvarmegye tanfelügyelője, ipja. Steinbach Antalné, szül. Riesz Borbála, anyósa. Hegedüs Pál, főgymnáziumi tanár, öccse. Dobroszlavi lovag Benischko Ottóné, szül. Hegedüs Róza, Czacher Jenőné, szül. Hegedüs Ilma, nővérei. Dobroszlavi lovag Benischko Ottó, cs. és kir. dragonyos kapitány, Csacher Jenő, ügyvéd, ifj. Steinbach Antal, torontálvarmegyei szolgabíró, Steinbach Béla, joghallgató, sógorai.

A nagybecskereki községi népiszkola igazgatója ma d. e. 10 órára rendkívüli értekezletre hívta össze a tantestületet, mely a legmélyebb megilletődéssel értesült közéletünk egy kitünőségének: Hegedüs Miklós megyei főjegyző urnak önkéze által okozott haláláról.

Minthogy a nagytehetségű s a legnagyobb reményekre jogosító, de mégis oly megrendítő véget ért köztisztelőben álló férfiú s népnevelés ügye — s ennek munkásainak egyik legőszintébb barátja volt, s megyénk közszerető- és tisztelőben álló kir. tanfelügyelőjének, nagys. Steinbach Antal kir.

tanácsos urnak családjához tartozott, a tantestület szeretett főnökének szóbelileg fejezte ki őszinte szívből eredő részvétét s egyszerűsége elhatározta, hogy az elhunyt mélyen sujtott özvegyének jegyzőkönyvi kivonatban fogja az őtet ért súlyos csapás feletti mély sajnálatát és részvétét kifejezni. A tantestület úgy a temetésén, mint a gyász istentiszteleten testületileg fog részt venni.

Daniel alispán és Poroszkay főügyész ma megvissgálták a főjegyzői hivatalt s mindent a legnagyobb rendben találtak. Magánleveleit családjának adták át, a vörös-kereszt-egylet irományait pedig, melynek Hegedüs jegyzője volt, átküldték az egyleti elnökséghez.

Hegedüs Miklós temetése holnap délután 3 órákor lesz. A beszételésnél Lauka Gusztáv, megyei tb. főjegyző tart beszédet.

— Nov. 9.

(—) A válságról szóló hírek tartják lebilincselve az általános érdeklődést, a mi természetesen a dolgok természetéből folyik, mert hiszen épp oly nagy fontosságuk ama kérdések, a melyek körül a válság forog, mint annak kérdése is, hogy kinek kezére bisatik az állam ügyeinek vezetése. A közhangulatról konstatálhatjuk, hogy mindenki nyugodtan várja a dolgok továbbfejlését, mert kétségtelen ugyan tény is, hogy a kabinet ezentúl is a Magyarország kormányzására egyedül képes szabad elvű pártból fog megalakíttatni, mely e célra kiváló erővel rendelkezik, valamint kétségtelen, hogy az új kabinet iránya sem lehet más, mint szabadelvű. Következtetjük ezt egy királyunk szigorúan alkotmányos érületéből, mint minden, a válság folyamában felszínre kerülő mozzanatról is.

A szigorú s minden részletében világos tényállást kétségtelenül a Bécsből tegnap Budapesre érkezett kormányelnök nyilatkozataiból fog kiviláglani, melyeket várnak úgy az országos szabadelvű párt értekezletén, mint a törvényhozó testületek mára hirdetett ülésein: a képviselőházban déli 12 órákor, a főrendiházban pedig déli 1 órákor. Minden a válságra vonatkozó mozzanatról már e mai számunk gazdag távirati rovata nyujt hű és kimerítő képet.

Biztosan reményelhető, hogy néhány nap leforgása alatt a teljesen kielégítő megoldás híreiről adhatunk számot

Belföldi hírek. Thaly Kálmán, az ország függetlenségi párt alelnöke, es állásáról lemondott. — A békési kerületben, Irányi Dániel helyére, Meskó László dr. tiszti ügyészt léptetik föl függés 48-as kerületben. — Szathmár városának közgyűlése elvetette azt az indítványt, hogy Ujfalussy főispán kinevezéséért a kormánynak bizalmatlanság szavastassék.

Püspöki tanácskozmány. Vaszary Kolos hercegprímás csütörtökre, e hó 10-ére püspöki tanácskozmányt hívott össze Budára a primási palotába. E tanácskozmányhoz valamennyi püspök megígérte megjelenését. E tanácskozmánynak jelentőséget tulajdonítanak, mert az rögtön a szabadelvű párt szerdai konferenciája után következnék, melyen tudvalevőleg Szapáry Gyula gróf fog jelentést tenni a kötelező polgári házasságról.

HIREK.

— **Személyi hir.** Rónay Jenő főispán ma délben hivatalos köruttra indult. A közel napokban a szombolyai és a csenei főszolgabírói hivatalokat fogja megvizsgálni. Ő méltósága f. hó 12-én (szombaton) tér vissza Nagybecskerekre.

— **A törvényhatósági közegészségügyi bizottságot,** mint már tegnap említettük is, Daniel László alispán, tekintettel arra, hogy a járványos betegségek, de főleg a difteritisz, napról-napra több áldozatot szed a megye területén, tegnap délutánra hívta össze. Az ülés azonban Hegedüs Miklós főjegyző váratlanul bekövetkezett halála folytán elmaradt s így csak holnap, csütörtökön délelőtt 10 órákor fog megtartatni.

— **A kolera.** Tegnap déltől ma délig ismét három újabb koleraeset fordult elő. A tegnapielőtti betegedésekkel szemben tehát csökkenés állott be, a mennyiben a legutóbbi 24 órában megbetegedettek száma kettővel kevesebb.

A járvány teljes elfojtását azonban nagyban akadályozza a köznépi tudatlansága, s egyes visszaélések, a melyeknek a rendőrség legutóbb jutott nyomára. A tegnapi nap folyamán ugyanis egy magánorvos a rendőrségnél koleraesetet jelentett be. Loga alkaptány, a városi orvos kíséretében nyomban a helyszínére ment, a hol a halottat kiterítve találta, s a halottas szobában kilenc asszonyt talált, a kik az elhunytat siratták. Az alkaptány nyomban felelősségre vonta őket, de azzal védekeztek, hogy az orvos megengedte nekik, hogy a halott mellett maradhassanak.

Az alkaptány az esetről jelentést tett Reitter Oszkár rendőrkapitánynál, a ki az ügyben nyomban megindította a vizsgálatot.

A vidéken újabban a következő helyeken fordult elő koleraeset:

Lajosmajorban, Haas és Deutsch pusztáján, Lázárföld közelében eddig összesen 18 megbetegedés és 9 haláleset fordult elő.

Az uradalmi orvos, Kovács Izsó dr. mindeddig nem konstatálta az ázsiai kolera jelenlétét, Putz dr. begaszentgyörgyi orvos azonban, a kit Bakalovich Ágost, központi főszolgabíró küldött ki a betegség megvizsgálására, ázsiai kolera konstatált.

Daniel László alispán ennek következtében Plechl Szilárd dr. megyei főorvost is kiküldte, a ki szintén ázsiai kolera konstatált.

A pusztító betegség elfojtásán most a legnagyobb erővel működnek, tekintettel azonban arra, hogy a községi orvos a teendőket egyedül végezni nem képes, Daniel alispán táviratilag fordult a belügyminiszterhez egy járványorvos kiküldetése iránt.

Martiniczán, Harnoncourt Felix gróf pusztáján szintén számos koleraeset fordult elő Bakalovich főszolgabíró az orvosi teendők végzésére Hadfy Miklós dr.-t küldte ki.

— **Uj pénz, új szivar.** A képviselőház szombati ülésén a pénzügyminiszterium irodaigazgatója több dobozzal jelent meg. A dobozok egyikében 20 és 10 koronás aranyok, régi selmecsi aranyok és külföldi

aranypénsek voltak, melyeket Láng Lajos államtitkár a bizottság tagjainak bemutatótt. Egy másik dobozban pedig a legközelebb forgalomba hozandó új 5 krosz regalitas és kubaportoriko szivarok voltak, az államtitkár ezekből megkínálta a képviselőket, — de az aranyokat szépen vissza rakosgatta a dobozokba.

— A telefon-hálózat annyira elkészült, hogy — a mint bennünket értesítenek — vasárnap már át lesz adható a közforgalomnak. Még néhány vezeték s a központban vannak javítani valók. Ma már több féllel beszélgetést folytattak, a beszéd azonban — a nedves levegő folytán — egyelőre nehezen volt érthető.

— Az új főispán adománya. Tallián Béla csongrád megyei főispán nem csupán szóval mondja beköszöntő beszédében, hogy tőle telhetően mindent elkövet Csongrád megye kulturális előhaladása érdekében, hanem mindjárt tettel is igazolja, hogy programját megfogja valósítani. Ugyanis már tegnap 500 forint tette le a Csongrád megyei alispán kezéhez azon határozott óhaja kifejezésével, hogy ezen összeg kulturális rendeltetésre felül a törvényhatóság legközelebbi rendes közgyűlése tetszése szerint intézkedjék.

— Egyetem Nagyváradon. Schlauch püspök — mint a „M. H.“ nagyvárad levezetője táviratozza — tegnap fogadta a „Szigligeti-társaság“ küldöttségét, mely át nyújtotta neki a disztagsági okmányt. A püspök az üdvözlő beszédre válaszolva, kijelentette, hogy ha él, akkor kereszttülviszi a nagyvárad egyetem felállítását. A küldöttség ugyanakkor Nogáll püspöknek, Ritoók táblai elnöknek és Bunyitay kanonoknak is átadta a disztagsági oklevelet.

— Mánások afférje. Egy Bethlen Gergely gróf és Odescalchi herceg között fenforgott becsületbeli ügy súlyos feltételek mellett, vasárnap délelőtt Érsekújvárott nyerte megoldását. Segédek voltak Bethlen gróf részéről Bethlen Bálint gróf orsz. képviselő és Miksa Imre, Odescalchi herceg részéről Jankovich Aladár és Majthény Bertalan. A párbaj pisztolyal ment végbe s a felek nem sebesültek meg.

— Halálozások. Boér Antal volt orsz. képviselő, a képviselőháznak több ízben korelnöke, 82 éves korában, Marosujfaluban (Kolozsmegye) elhunyt. — Zimmermann Göllheim lovag, az osztrák-magyar bank alkormányzója s az urak házában tagja, Bécsben meghalt. — Gróf Teleki Edéné, gróf Teleki Géza, volt belügyminiszter édes anyja, Somkúton (Erdély) 74 éves korában elhunyt.

— Magyarok kivándorlása Romániába. A bukaresti lapok közlik hivatalos kimutatások alapján a statisztikai adatokat, melyek szerint az utolsó három év alatt a magyar honosok száma, kik az ó-sázezi, bodzai, tölgyesi, gyimesi és ojtosi szorosokon keresztül vándoroltak ki Romániába, több mint tízezer fővel haladja meg azok számát, a kik ugyanez idő alatt Romániából Magyarországra visszatértek. De még nagyobb a száma azoknak a jobbára katonaköteles embereknek, a ki utlevél nélkül, rejtett utakon szökődönek át a román királyságba. Megjegyzendő, hogy itt csupán az említett öt erdélyi szorosról van szó s nem tudjuk azoknak a számát, a kik Predealon át vándoroltak ki, pedig ez a fő-kötelekedési út. Összevetve mindent, bizást vehetjük a valóságnak megfelelő számítás alapján, hogy Románia lakossága évenként legalább 6000 kivándorolt magyar honossal szaporodik, Magyarország népesedésének rovására.

— Egy tábornok balesete. Bécsből jelentik, hogy Friedel János lovag vezérőrnagyot vasárnap délelőtt a museum-utcában egy üres kocsi elgázolta. Nem hallotta a kocsis kiabálását, úgy aztán a

kocsi elütötte és a kerekek lábán keresztül mentek. A súlyosan megsérült tábornokot kocsin vitték lakására.

— Az énekesnő panasza. Egy jelenleg Drezdában működő, azelőtt budapesti chansonette-énekesnő, ügyvédje útján panaszt nyújtott be egy fővárosi gyáros fia ellen, kit gyémánt karpereczének eltulajdonításával vádolt. A bepanaszolt fiatal ur kitünő anyagi helyzetnek örvend és ösmeretes a főváros éjjeli mulatóhelyeinek szorgalmatos látogatásáról. Miután ily rut cselekmény róla föl nem tehető, azt hiszik, hogy az énekesnő vádja félreértésen, vagy — bosszún alapszik.

— Mindenféle. A fotográf mint tanu. Érdekes pör volt Londonban, midőn a Themse-alagut elkészült. Egy pár háttulajdonos ugyanis kártérítési pert indított a vállalkozó ellen, azt állítván, hogy házaik, alagut építése folytán meghasadottak. A hasadások tényleg konstátáltak is és senki se kételkedett, hogy a vállalkozókat elítélik. — De a tárgyalás vége felé ez még egy tanura hivatkozott — egy fotografusra. Ez a kihallgatásnál zsebéből több fényképet vett ki, melyek az illető házakat tüntettek fel. Ki írja le a bírók és a közönség bámulatát, midőn a fényképező bebizonyította, hogy a fényképek az alagut építése előtt készültek s rajtuk már megvoltak a hasadások. A vállalkozó persze előre látta a dolgot — s így fölte le a háziurakat.

Színház.

Tegnap — kis nézőtér előtt — a „Nebántsvirág“-ot adták. A czimzerepet Szilasi Irma játszotta s szereplése tetszéssel találkozott.

* Kiss Mihály, a népszínház elsőrendű baritonistája, tegnap éjjel a gyorsvonattal városunkba érkezett s a „Pest város“-ban szállott meg. A népszínház már említett műsorváltása folytán, egyelőre három egymásutáni nap lép fel; ma Rippet éneklő, holnap valószínűleg a „Parlagi Jancsi“ czimű régi jó népszínműben, melyben nem kevesebb mint harmincz-kilencz énekszám van, utolsó föllépte pedig holnapután az „Üdvöské“-ben történik, a melyben Pipó a jeles énekesnek egyik legjobb szerepe; ez alkalommal K. Iványi Mariska a czimzerepet, Szilasi Irma pedig Fiamettát éneklő. Kiss Mihály vasárnap d. u. játsszik a népszínházban, a jövő héten azonban újabb vendégszereplési ciklusra nyilhat alkalma.

* A színészegyesület legutóbb tartott közgyűlésén megválasztották ama bizalmi férfiakat, kik a vidéken működő színtársulatok ügyeire gyakorolnak felügyeletet, szem előtt tartva az egyesület és nyugdíj érdekét s a színészet tisztességét. A bizalmi férfiak között van Kövessi Albert, mint a Nagybecskerekben működő színtársulathoz kinevezett bizalmi férfi.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése nov. 9-én.)

Budapest, november 9. (A „Torontai“ eredeti távirata.) A képviselőház ma rendkívül fontosságu és történelmi nevezetességű ülést tartott.

A karzatok zsufolásig megteltek, s a képviselők csaknem teljes számban jelentek meg. A kormány tagjai az ülés előtt értekezletet tartottak, s együttesen vonultak be a házba, akkora mikor a képviselők már mind együtt voltak.

A ház elnöki emelvénye előtt sűrű csoportok képződtek, a melyekben mindenütt a válság képezte a beszéd tárgyát.

Altalában Wekerlét emlegetik ideiglenes kormányelnöknek, de azt is beszélik, hogy a mai válságos viszonyok közt, a jelöltek közül csak Bánffy lesz hajlandó elfogadni a megbizást.

A miniszterek negyed 1 órakor jelentek meg.

Az ülést Bánffy Dezső báró nyitotta meg.

E pillanatot a karzaton elhelyezkedett fényképezészek megörökítették.

Több kisebb fontosságu tárgy után általános figyelem között feláll Szapáry gróf miniszterelnök. Kijelenti, hogy a kormány egyházpolitikai kérdésekben nem tudta álláspontját a koronával elfogadtatni, miért a kormány folyó hó hatodikán beadta lemondását. Ő Felsége az ügyeknek ideiglenes vezetésével egyelőre megbizta a minisztereket. Kéri a házat, hogy az új kabinet alakulásáig ülést ne tartsanak. Biztosítja a házat, hogy a kormánynak nincs érdekében, ezen állapotot sokáig fentartani.

Eötvös Károly kifogásolja, hogy Szapáry nem mondja meg minden kétértelműséget kizárólag: mért mondott le. Alkotmányos miniszterium köteles a törvényhozásnak világosan kifejteni az álláspontját, melyhez a korona megegyezését megnyerni nem tudta. Kifogásolja, hogy a döntést mindég a koronára bizzák és sohasem a nemzetre.

Ez állapot az alkotmányos parlamentarizmusnak nem felel meg. Hogy a magyar törvényhozás tagjai, mint valami utazási ügynökök, a válságot mindig Bécsben intézzék el, nem járja. (Zajos helyeslés a baloldalon.) Megelégedéssel, megnyugvással veszi tudomásul a kabinet lemondását, különösen azért, mert meggyőződése, hogy ezen kabinet nem fog újból az ország ügyeinek élére állhatni.

Gyöngéd akarván lenni, csak azt jegyzi meg, hogy a kormány rövid élete alatt az ügyeket szerencsésen nem vezette, a nemzet politikájába bizonyos felekezeti szint csempészett be.

Ezután felszólt Apponyi Albert gróf. Ő azt amit Szapáry a válság okairól, lefolyásáról mondott, a parlament jogaival szemben elégtelennek tartja. A jövő kormány nem lesz hivatva a mai válságról képet adni, ez a mostani kormány kötelessége volna. Várja a kormánynak és kormánypártnak elhatározását; ha a kormány az egyházpolitikai nehézségek megoldását a házassági jog teljes reformjával gyökeresen kívánta előidézni, annál inkább helyesli, mert kezdettől fogva ez volt neki is álláspontja.

A többség zajosan helyeselt, mikor a kötelező polgári házasság behozataláról beszélt, megjegyezve, hogy új kormánynak erre való törekvését támogatni fogja. Egy közbeszólásra a függetlenségi részéről, mely közeléddel vádolja, megjegyzi hogy kellemetlen egyéni tapasztalata daczára mindig megtesz mindent, mit a nemzet érdeke kíván. (Tetszés.) Tudomásul veszi a lemondást.

Ugron Gábor szintén tudomásul veszi, jövőre pedig nem tehet más ígéretet, minthogy nem támogathat más kabinetet, mint a mely az ő elvét vallja. (Viharos derűtség.) Szapáry rövid válasza után a ház többsége a bejelentést tudomásul veszi. Ezzel az ülés véget ért.

A kabinet lemondása.

Budapest, november 9. (A „Torontál” eredeti távirata.) A „Bud. Corr.” későn este megjelent kiadásában félvitalosan jelenti, hogy Ó Felsége e hó 7-én kelt legfelsőbb elhatározásával, a mely gróf Szapáry kormányelnökkel írásbelileg közölte, az egész kabinet lemondását elfogadta s az új kabinet megalakításáig a minisztereket megbizta teendőik végzésével. Báró Bánffy Dezső, képviselőházi elnök, Tisza Kálmán és Széll Kálmán csütörtökre Bécsbe hivattak.

Budapest, november 9. (A „Torontál” ered. távirata.) Andrássy Tivadar gróf, képviselőházi alelnök, állítólag azért, mivel ő a feje a szabadelvű párt ama csoportjának, mely a polgári házasság behozatalához ragaszkodik, szintén Bécsbe hivatik.

Budapest, november 9. (A „Torontál” eredeti távirata.) A kabinet s a párt között sohasem volt nézeteltérés az egyházpolitikai kérdések liberális megoldására nézve. Általánosan helyeshik a „Pesti Hirlap” kijelentését, mely lap kijelenti a „Pester Lloyd” azon állításával szemben, hogy a kötelező polgári házasság kérdését a szabadelvű párt vetette fel, miszerint — az összes eddigi tényekre és a minisztertanácsok határozataiból következtetve — hogy a kötelező polgári házasságot a Szapáry-kabinet vette fel programjába s midőn erről szó volt, az összes szavazatokkal kettő ellen fogadta el azt. A két tagadó szavazat adói közül az egyik (Szogyény) már nem miniszter s így a kötelező polgári házasság elvét a Szapáry-kabinet az összes szavazatokkal egy ellen tette magáévá. A szabadelvű párt nem tett egyebet, mint elfogadta a kormány álláspontját. A „Bud. Corr.” hozzá teszi, hogy az új kabinet — a szabadelvűpárt erélyes támogatása mellett — valószínűleg eléri azt, a mi a megelőző kormánynak nem sikerült.

Budapest, nov. 9. (A „Torontál” eredeti távirata.) A „Bud. Corr.” félvitalosan jelenti, hogy az új kabinet kizárólag a szabadelvűpárt sorai-ból alakul s tagjai csaknem mind a mostani miniszterek lesznek. Csupán egy miniszternek kimaradása bizonyos. A félvitalos Wekerle pénzügy-minisztert sejteti az új kabinet vezetőjéül, csaknem kivétel nélkül hiszik azonban, hogy Szapáry Gyula gróf is felhivatik a miniszterium vezetésére.

Budapest, november 9. (A „Torontál” ered. távirata.) Szapáry Gyula gróf kormányelnök kijelenté, hogy minden szabadelvű alapon meg-

alakuló kormányt támogatni fog, annál is inkább, mert sohasem mondta, hogy a polgári házasság behozatala helytelen, csupán azt véli, hogy ez idő szerint leküzdhetlen akadályok állják útját.

Budapest, nov. 9. (A „Torontál” eredeti távirata.) A „Pester Lloyd” tegnapi esti lapja táviratot közöl Bécsből, a mely szerint Ó Felsége elfogadta a kabinet lemondását, azonban megbizta az ügyek további vezetésével. Mi történt ezentúl, az iránt a legbeavatottabb helyeken is homály uralkodik. Szapáry gróf kormányelnök kijelenté bécsi barátai előtt, hogy egy az új kabinet megalakítására vonatkozó megbízást, a mennyiben arra felszólították, minden körülmények között visszautasítana.

Az ellenzék fuziója.

Budapest, november 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) A nemzeti párt külön manifesztumban demontálja a lapoknak az ellenzéki pártok fuziójáról közölt hirt.

Az orsz. iparegyesület jubileuma.

Budapest, november 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Jövő hó 8-án tartja meg az országos iparegyesület ötvenéves jubileumát. Ötven év előtt éppen ezen napon foglalta el elnöki székét gróf Batthány Lajos, a később vértanuhalt halt, 1848/49-iki miniszterelnök. Az ünnepélyt igen fényesnek tervezik. Aranyérmeket küldenek azoknak, kik 50 év előtt tagjai voltak az igazgatóságoknak. Ezek közt vannak Kossuth Lajos, mint az egyesület alapítója, szervezője és első aligazgatója, báró Vay Miklós, koronaőr és főrendiházi elnök, Pulszky Ferencz és mások.

A zombolyai mandátum.

Zombolya, november 9. (A „Torontál” eredeti távirata.) Reiszig Ede a kereskedelmi miniszterium államtitkára ma délelőtt egyhangulag a zombolyai kerület országgyűlési képviselőjévé megválasztott. Minfán a választási elnök az eredményt kihirdette, Reiszig — ki mint e lap olvasói előtt ismeretes — mult vasárnap már megtartotta programbeszédjét, szívélyes szavakkal megköszönte választói bizalmát. Délután 2 órakor Csekónics Endre gróf „Csitő” kastélyában ebédet adott, mely a vendégszerető főúr ünnepélyéhez méltóan folyt le. Sikertelt felköszöntőkben nem volt hiány.

A karlóczai zsinat.

Budapest, nov. 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Karlóczáról jelentik: A szerb kongresszus ma délelőtt tartotta meg első érdemleges ülését, Brankovics patriarka elnöklete alatt. Duncsa világi elnök indítványára hódolatukat, tántoríthatlan ragaszkodásukat fejezték ki az uralkodóház iránt. Báró Nikolics Fedor kir. biztos Ó Felsége nevében megköszönve a hódolatnyilvánítást,

kijelenté, hogy azt a trón zsámolya elé fogja juttatni, viszont biztosította a kongresszust Ó Felségének változatlan kegyéről. Ezután kifejté a kongresszus feladatát, a szerb egyház és iskola autonomi rendezését; a királynak lelkesült életése között eltávozott. Az ülés tovább folyt.

Visszahívott követ.

Budapest, november 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Belgrádból sürgönyzik, hogy Anglia visszahitta a szerb követet.

Dinamitos merénylet Párisban.

Budapest, nov. 9. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból távirják, hogy ott ismét rettenetes dinamitrobbanás történt. Színhelye ezuttal a Rue des bons enfans utczai rendőrbiztosi épület volt. A dinamittal telt vasfazék előbb amaz épület előtt állott, a hol a carmauxi bányatársaság irodája van s mivel az gyanusnak tünt fel, a rendőrbiztosi épületbe vitték, hol a robbanás folytán hat ember szörnyet halt, egy pedig súlyosan megsebesült.

Budapest, nov. 9. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból ismét dinamit robbanás hire érkezik, mely akkora konsternációt idézett elő, mint a Ravachol-féle. A robbolás színhelyének képe irtózatoss; a romok közt emberi tagok, kitudult agyvelők láthatók. Maga Loubet miniszterelnök a helyszínén megjelenve, így kiáltott fel: „Ez rettenetes, óh gyalázatosok!” „A kamarában interpellálták őt, mire Loubet izgatottan válaszolt: „a jelenlegi parlamenti viszonyok közt Franciaországban majdnem lehetetlen anarchista-törekvések meggátlása”. A többség bizalmat szavazott Loubetnek.

A bolgár fejedelem konstantinápolyi útja.

Budapest, november 9. (A „Torontál” eredeti távirata.) Szófiából az a nagy fontosságú jelentés érkezik, hogy a járványellenes vesztegár felüggesztésének esetében Ferdinánd fejedelem január 12-én azonnal Konstantinápolyba utazik.

Az általános szavazatjog.

Budapest, november 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Brüsszelből sürgönyzik, hogy ott népes gyűlésen elhatározták a munkások, miszerint az általános szavazatjog megtagadásának esetére — strikolni fognak. A sajtó tiltakozik az ellen, hogy a királyi palota előtt ágyuk állanak s agent provocateuroktól félti a népet.

Budapest, november 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Gentből sürgönyzik, hogy ott tegnap egy 4000 ember által látogatott meeting az általános szavazatjog mellett nyilatkozott. Mikor a tömeg énekelve, zajongva körmenetre indult, véres összeütközés támadt a rendőrséggel. A nép is lött a rendőrségre.

Kohn olmützi érsek.

Budapest, nov. 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Olmützi érseki helynökké Kohn Tivadar dr. választott meg.

Közgazdaság.

— A korcsmák száma. 1893. január 1-étől a korcsmák száma a városokban úgy van megszabva, hogy 500 lakásra csak egy korcsma eshetik. A mostani korcsmárosok e hó végeig folyamodhatnak italmérési jogért a pénzügyi igazgatósághoz.

Délutáni tőzsde.

Budapest, nov. 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Zárult:

Gabna:

Buza tavaszra 7.64—66.

Buza ősze 7.74—76.

Tengeri máj.—jun 4.94 96.

Zab tavaszra 5.60—62.

Káp.-r. 11.70—75.

Sertés vásár.

— A budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok távirata, november hó 9. (A „Torontál” eredeti távirata.) Hizott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 klgrammon felüli sulyban) 41—42 krig. Öreg közép (páronként 300—400 klgr. sulyban) ——— kr. Fialal nehéz (páronként 320 klgron felüli sulyban 44—45.5 krig. Fialal közép (pkint 251—320 klgr. sulyban) 44.5 45 krig. Fialal könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) 45—46 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (pkint 280 klgron felüli sulyban) 41 —42 kr. Közép (páronként 220—280 klgr. sulyban) 43—43.5 krig. Könnyű (páronként 220 klgrammig terjedő sulyban) 42.5—44 krig. — Szerbiai: Nehéz (pkint 260 kgr. felüli sulyban) 42.5—44 krig. Közép (pkint 220—260 klgr. sulyban) 42.5—43.5 krig. Könnyű (pkint 220 klgrig terjedő sulyban) 42—43 krig. Sertéslétszám 1892. november hó 6 án volt készlet 123062 drb. 1892. nov. 7-én felhajtott 4693 darab. — 1892. november 7 dikén elszállított 3230 darab. 1892. november 8-án zavart készletben 123062 drb. — A hizottsertés üzletirányzata: csendes.

REGÉNY-CSARNOK.**Az emberi fenevad.**

(La bête humaine.)

Regény.

— Irta: Zola Emil. —

ÖTÖDIK FEJEZET.

(35-ik folytatás.)

A mint Severine meghusta a ház csengettyűjét, az ajtó kinyílt.

Ekkor egy szolgáló az előszobába lépni kérte, s kérte, hogy kit jelentsen be. Az ajtó szárnyak hangtalan nyílásakor két hang élénk társalgását hallotta. Azután ismét mély, mi általán zavart csendesség fogta körül. Bebeszélte magának, hogy őt már valóságnak régen várták.

De ez a várakozás már-már türelmetlenné lett előtte. Ekkor a szolgáló nevének szólította, és bekísérte a dolgozó szobába. A bíró mindenesetre itt van még. Azt hitte, hogy az ajtó mögé rejtőzött.

Sétét színű butorozott, vastag szőnyegek, nehéz teljesen elszart függönyök — melyek miatt egy hang sem hatolhatott be, dissimuláltak a komoly tekintetű nagy dolgozó szobát. Ezzel ellentétben pompás rózsák virítottak, egy hatalmas bronz virágtartóban, bizonyítva, hogy e tiszteletre méltó szigor mögött örömmel tele vidám élet lappang.

A ház ura író-asztala mögött állt. Végig gombolt kabátjában, finom arcaival, melyet a szürkülő haj nagyobbak mutatott, mint mekkora tényleg volt, szigorúnak, de egy-

uttal előkelően finomnak látszott. Egyike volt azon kitüntetett öreg uraknak, kiknek szigorú vonásai alatt önkénytelenül a jószág mosolyt véli az ember látni. A teremben uralkodó félhomályban igen tekintélyes alak volt.

Severine érezte a mint belépett, hogy a langy levegője keblére nehezedik. Megpillantotta Camy Lamotte urat, ki feszült figyelemmel nézett eléje. Sem ülésével meg nem kinalta, sem nem mutatott hajlandóságot először beszélni. Várta a míg Severine előadja látogatásának indokát. Ennek következtében hosszabb hallgatás támadt. — Ekkor érezté Severine a bensejében végbemenő küzdelmet. Szólani kezdett.

— Szó nem irhatja le az általános át-szenvedett pótolhatatlan veszteséget; elhagyta tőtségomban bátorokodtam önhöz azzal a kéressel fordulni, hogy legyen a mi védőnk, a mi oltalmazónk, a mi annyira sajnált barátunk helyett.

Camy-Lamotte ur most már kényszerítve volt, akarva nem akarva ülésével megkínálni Severint, mit egy kézmozdulattal meg is tett, mert mit mondott, azt oly kifogástalanul, a bájoság és büszkeség oly finom vegyülékével mondta, a mire csak egy asszonyi fúrfang képes. De ő még mindig nem beszélt. Várakozás teljesen leült. Severine rájött, hogy világosabban kell magát kifejeznie.

Engedje meg nekem, hogy emlékező tehetségét kisegíthessem. Annak idejében szerencsés voltam önt Diavilleben láthatni. Oh! Azok voltak az én legboldogabb napjaim. Most beborult az ég felettem, senki más támaszom nincs, mint ön. Esedezem — annak a nevében a kit elvesztettünk — vezessen ön tovább az ő általa megkezdett szép művet.

Camy-Lamotte rá figyelt, meghallgatta és gyanuja eltűnt. Nagyon természetesen és bájosnak találta így szomorúságában. A Grandmorin elnök iratai között feltalált levél, mely aláíratlan két sorból állott, az ő véleménye szerint is e nőtől származott, de ki tudja, minő alkalomra szölt.

Talán az elnök szíveségét akarta igénybe venni? Előbb félbeszakította beszélgetését a bíróval, hogy Severinével tisztába jöjjön. De hát tarthatta-e őt bünsőnek, ezt a szép szomorú nőt, kit olyan békésen látott maga előtt ülni? De azért mégis tisztázni akarta a helyzetet és elég szigorú hangon kérde:

Beszéljen világosabban Roubaudné asszony. Én jól emlékszem önre. Én örömmel szeretnék az ön hasznára lenni, ha annak mi sem áll az útjában.

Severine erre elbeszélte, hogy férje az elbocsátás előtt állott. Az emberek irigy kedtek reá szolgálati ügyekért és azért, mert magas protekciója volt. Most is bünsőnek nevezik őt és mindenki azon van, hogy őt veszélybe döntse. E tekintetben nem mondott semmiféle nevet.

Kimérten beszélt a dologról, tudva, hogy a veszély ott lebeg a feje fölött. Elmondta, hogy Párisba jött, mert meggyőződése volt, hogy itt volt az ideje a magas pártfogást kikérni. Egy napi haladék után talán már késő lett volna. Mindent olyan logikusan, olyan érzéssel megokolva adott elő, hogy látogatásainak célja a férjeért való kérdés — tisztán állt a hallgatók előtt.

Camy-Lamotte csöndesen hallgatta őt, a nélkül, hogy szájszegelete is mozdult volna. Azonban ő volt az, a ki az első csapást megadni készült.

— De hát miért akarná a vasutársaság elbocsájtani az ön férjét. Azt hiszem, a társaságnak nincs kifogása ellene?

Severine sem vesztette el a titkár egyetlen tekintetét sem és igyekezett egyszerűen világosnak lenni ez ember előtt, a kinek birtokában volt az ő veszedelmes levele. Daczára a feltett kérdés ártatlan voltának, meglátszott abból, hogy azt a veszedelmes levelet rejtegeti a titkár az asztalfiókjában; észre vette a szándékot, hogy őt most beszéltetni akarják férje elbocsájtásának valódi okáról.

A titkár hangjának élessége kissé megijesztette, e halvány ember igyekezett az ő lelkébe látni, a mi zavarba hozhatta volna. Ennek daczára Severine vitézül ment be a csatába.

— Istenem, mélyen tisztelt uram, az borzasztó! Azzal gyanusitanak bennünket, hogy ama boldogtalan végrendelet miatt megöltük volna a mi jótevőnk. Mi ugyan könnyen kitisztáztuk magunkat ez ocsmány gyanu attól, de az ilyesimből mindig marad valami az emberen és a társulat fél a botránytól.

A titkár meg volt lepelve a bátorságtól, különösen a szavak hangsúlyozásától s a tisztázás lehetőségeinek ily bátorságtól. A titkár fűrkészte a szép asszonyt és rá gondolt az elnökre. És pedig csodálkozó fél tékenységgel gondolta ezt: hogyan tudott ez az ember, a ki 10 évvel idősebb volt nálánál, haláláig ilyen szép teremtvényeket hódítani meg.

Severine e percében csakugyan bájos volt. A titkár ajkán kellemes mosoly játszadozott, mely egészen elváltoztatta hivatalos arcát. Szinte bosszankodott, hogy ilyen kellemetlen ügy szakadt a nyakába.

Most azonban hibát követett el Severine. Érezte, hogy felülkerekedett és diadala érzetében mondá:

— Oly emberek, mint minők mink vagyunk, nem gyilkolnak pénz miatt. Nekünk egészen más ok kellett volna ilyesmire, olyan pedig egyáltalán nem volt.

A titkár ugyancsak megnézte őt és száját összehúzta. Tehát mégis ők lettek volna? Bizonyosságát most már nem lehetett megintatni. Severine is érezté, hogy most kiszolgáltatta magát.

Ajkairól el is tűnt a mosolygás azonnal. Csaknem elájult, mert érezté, hogy egész élete most itt lebeg. Ennek daczára ülve maradt a széken és hallotta Camy-Lamotteot ugyanolyan hangon beszélni, mint azt legelőször tette. A társalgás tovább folyt, de nem tudtak egymásból mást kivenni, mint a mit már eddig is tudtak. Közönyös szavakkal mondtak egymásnak dolgokat, melyeket elbeszélni egyáltalán nem volt szándokukban. Az egyiknél meg volt a levél, a másik meg írta azt. Ezt lehetett kiolvasni hallgatásukból.

— Roubaudné asszony — mondá a titkár végre — magamra vállalom ügyeket a vasutársulatnál, mert az ön érdekl. Éppen mára várom más ügyekben is a vezérigazgatót. — De szükségem van némi jegyzetre. Kérem, írja le az ön nevét, a férje szolgálati állását és még más egyebet, melyek az ügyet emlékembe hozzák.

(Folytatása következik.)

2. Bérlet VÁROSI SZÍNHÁZ 6. sz.

Szerdán, 1892. évi nov. hó 8-án.

Kiss Mihály urnak

a budapesti népszínház elsőrendű baritonistájának első vendégjátéka.

RIP VAN WINKLE

Operette 3 felvonásban, írta Dickson, zenéjét szerző Planquette Róbert, ford. Evva Lajos. Rendező Kövessy. Karnagy Németh.

S z e m é l y e k :

Derrick, polgármester	— — —	Kövessy Albert
Adrien, fiacskája	— — —	Baksay Lajoska
Rip van Winkle	— — —	Kiss Mihály
Lisbeth, felesége	— — —	Szilassy Irén
Alice, leánykájuk	— — —	Szerémfalvi Ant.
Nick, fogadós	— — —	Liptay Lajos
Katrina, huga	— — —	E. Kovács Ilka
Charlotte, csapos leány	— — —	Kiss Ilona
Van der Bilt, orvos	— — —	Németh János
Richardson, hadnagy	— — —	Vágó István
Hudson, szellemkapitány	— — —	Szerémfalvi Béla

20 év múlva:

Derrick, polgármester	— — —	Kövessy Albert
Adrien, fia, tengerésziszt	— — —	Sz. Nagy Imre
Rip van Winkle	— — —	Kiss Mihály
Alice, leánya	— — —	Szilassy Irén
Jean, Nick fia	— — —	Liptay Lajos
Van der Bilt, orvos	— — —	Németh János
Katrina, felesége	— — —	E. Kovács Ilka

Választók. Nők.

— Kezdeté pont 7 1/2 órakor este. —

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

9253. tlkvi. sz. 1892.

(532—1.1)

Árverési hirdetmény.

A módosi kir. járásbíróóság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Vuchetich Endre módosi lakosnak önkéntes árverési ügyében a módosi kir. jbiróság területéhez tartozó az ivándai 404. sz. tljkvben A. 1—7. a. negyed urbéri teleke a végrehajtási árverés joghatályával bíró önkéntes árverést 1115 frt 50 kr. kikiáltási árral elrondeli és annak foganatosítására határnapul 1892. évi **december hó 1-ső** napjának d. e. 10 óráját Ivánda község hivatalos helyiségében az alábbi feltételek mellett kitüzi.

1. Kikiáltási ár a fenntebb kitett becsár a melyen alul is az árverésre kitüzött ingatlan eladatni fog.

2. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10 százalékat vagyis 111 frt 55 kr. az árverés megkezdése előtt készpénzben vagy 1881. évi 60. tetz. 42. §. megjelölt árfolyamán és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §. óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban kiküldött kezeihez letenni, avagy az 1881:60. tetz. 170. §. előirt a bánatpénznek előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság. Módos, 1892. évi szeptember hó 23-ik napján.

Dr. Forgách, kir. aljbiró.

6822. tkvi szám 1892.

(524—1.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagybecskereki kir. törvényszék mint tlkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Brankovan János és Mária nagybecskereki lakosok hagyatékához tartozó nagybecskereki kir. törvényszék kerületében levő Nagybecskerek községi 2005. sz. tjkvben foglalt 3346. hr. sz. 2009. öi. sz. ház 110 □-öl beltelekkel 509 forint kikiáltási árban 1892. évi **november hó 23-ik** napjának délelőtti 10 órakor ezen kir. törvényszék telekkönyvi helyiségében megtartandó nyilvános a jelzalogos hitelezők ellenében végrehajtási árverési joghatályával bíró önkénytes bírói árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitüzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alól is el lesz adandó.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árnak 10 százalékat vagyis 50 forint 90 krt készpénzben, vagy az 1881:LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyministeri rendelet 8. §-ában jelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezehez letenni, vagy az 1881:LX. tetz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék telekkönyvi hatóság irattárában s a helybeli város tanácsnál megtekinthetők.

Kelt Nagybecskereken a kir. törvényszék tlkönyvi hatóságánál, 1892. évi szeptember hó 3 ik napján.

Hadzsics, kir. tszéki elnök.

42301. szám 1892.

(517—3.3)

Versenyárgyalási hirdetmény.

Az 1498 frt 86 krral előirányzott nagybecskerek-szárca-vattinai törvényhatósági közut 5—6 és 58—59 km. szakaszai között építendő 2 átereszt, az 1524 frt 26 krral előirányzott nagybecskerek-titeli törvényhatósági közut 9—10 és 10—11 km. szakaszai között építendő 2 átereszt, a 635 forint 45 krral előirányzott nagybecskerek titeli törvényhatósági közut 7—8 km. szakasza között építendő átereszt és az ugyanazon km. szakaszok között építendő 437 forint 53 krral előirányzott átereszt kiépítése céljából Torontálvármegye alispáni hivatalánál f. évi **november hó 20 án** d. e. 11 órakor zárt írásbeli versenyárgyalás tartatik.

A vonatkozólagos tervek és előmérési költségvetések a versenyárgyalás határnapjáig a hivatalos órák alatt a megyei főjegyzői irodában megtekinthetők.

Az ajánlattevők kötelesek az ajánlati összeg 10 százalékanak megfelelő óvadéket a házi pénztárnál letéteményezni és a nyerendő nyugtát az ajánlatokhoz csatolni.

Az elvállalandó munkákat legkésőbb f. évi december hó végéig befejezendő.

Nagybecskerek, 1892. évi október hó 22-én.

Daniel László,
alispán.

R o t h m i l l e r T i v a d a r.

Női divatárunk.

Két elsőrangú bécsi női divatárú cég bizalmából azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy ezeknek áruiból helyben dus választéku bizományi raktart tarthatok, a mi által a t. cz. közönség legfokozottabb igényeit is kielégíthetem.

Hogy a t. hölgyközönség ezen áruk kitünő és izléses kiállításáról, valamint azok szoliditásától magának meggyőződést szerezhessen, azok megtekintését b. figyelmébe ajánlom.

Különös figyelembe ajánlom **Párisi divatdarabok** (bécsi vámjelzéssel ellátva) és pedig **őszi téli kabátok, esőköpenyek, dolmányok, felöltők** stb. stb.

Végül ajánlom dusan felszerelt

uri- és gyermek-ruharaktáromat

valamint divatszöveimeket mérték szerinti megrendelések számára.

Izléses kivitel és legolcsóbb árak.

Kiváló tisztelettel

ROTHMILLER TIVADAR,

női divatcikkek bizományi raktára, uri- és gyermek-ruharaktár
Nagybecskerek.

(429—15.14)

R o t h m i l l e r T i v a d a r.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.